

הם עושים ב' בתמוז תשמ"ז

רצים אחרי השעון

מאת חיים שיבי

השבוע, בבנסה, שם המשחק היה אמן מחוגיו של השעון הפוליטי נעים לעבר השישי לאוגוסט, יומה האחרון של מושב הקיץ. מה רוצות הטיעות להשיג עד אז לוח המגנים הכריז ביותר בבנסה מצוי בסיעת הליכוד. יצחק שמיר רוצה להרוויח זמן. בחירות בינואר או פברואר 1988 יחוללו סוסיתא איזו זומת הוועידה הבינלאומית. האמריקנים אינם נוטים לבצע מהלכים גורליים בסמוך לעד אביב 1988, קובע התמריט הזה, יש

האם יצליח הליכוד להרוויח זמן? האם העניק התחיה למרס רוב להליכה לבחירות חדשות בשישי באוגוסט נדע

לשמיר זמן לבנסה את עלייתו בסקר רעת הקהל ולשמעון פרס יש הרבה מאד זמן להשכיח את השנתיים הראשונות שלו בממשלת האחדות. השבוע ניהל יצחק שמיר סדרת פגישות, במסגרת הדרוויח זמן בשתי חזיתות: זאת של ש"ם וזאת של התחיה. ש"ם רוצה תיקון חוק והתחיה רוצה התנהלות. הליכוד מתקשה למסלול שתי הטיעות את מושקש, אך בינתים הוא נמסר להחלטה השתדלית. כמשימה של צמרת הליכוד עם אנשי ש"ם ביום רביעי השבוע, הדינאי חיים קפמן ויהושע מצא, כי להערכתם גם מבחן הצבעה נוסף בבנסה לא יביא לתיקון חוק שיטת בתי דין רבניים. קומפן ומצא שמעו בהנאה שכחם מאנשי ש"ם על מאמציהם במילואה אך המשכחם הבוע מאמץ נוסף. תשובת הליכוד: ש"ם נאמר לנסות ללכד תחילה את כוחות המנהל הרתי, לשבוע את המשרד, לגבש חזית עם אנשי, עד שכל זה יקרה ממפלגים בליכוד, תגיע כבר - סוף סוף הפערה.

צעד ראשון. לאט לאט מתקדמים נסים וקיסר לקראת שבוע עבודת מקומו. עוד כמה צעדים קדימה ואפשר יהיה לארוז את המשמחה ולנסות, על אף חשבון המשכורת וסרתם ככה כשמותחשק, ליומיים חופשה. ממש אמריקה.

כל אנשי חלביא. שגי משמאל, אבינו כירגון, המפקד הבא של חיל האוויר - גנרל צנידו, שר הביטחון - יצחק רבין - גנרל מימין, קצת רחוק, כמו בדיוקנו, ודו עברי, מאכל משרד הביטחון ואקסי-מקד - בעד, וכל אלה מצדדים, לגנרל צנידו, חשיונים, סמודי מוליגה, שר החגנה הקולומביאני, הוא כבר אמר מה רצונו על חלביא (הצלום: חיים זיו)

הניבו אתריר אנשי שמיר, כשהעסק עבר את הגבול הוא שם את היר על השולחן והנחיל תבוסה לשרון. עוד באותו בוקר הכריז לשרון את עזרתו והיה כסוח ששרון לא יביא את הוועדות למרכז. שרון קבע סדר יום כלי נשתייע עם ראש התנועה, הוא מות את הרבנים וצריך היה להעמידו על מקומו. והו שמיר.

אלא שאריק עריין לא אמר את המילה האחרונה למסורכי כבד הרוע, כי אינו מעדיף על סמכותו של שמיר בראש הממשלה, אבל בתקופת סמכותו כירי המרכז הוא סתמון להביא את הצעתו להצבעה חשאית, כישיבת המרכז והוא במנוס.

אנשים מקדידי שרון. שרון תעביר את מה שרצה בישיבה. הוא קבע את עיתוייה של הישיבה ואת מיקומה. הוא הצליח לכחוד בית דין ודעת ביטוח ולראשונה בשתי תועדות גם אנשים של שרון. הוא כסה את העיניים, כי שרון שמיר ולי יקבלו כל אחד שלישי מן הוועדות הוא נהנה מאוד לתפקד כראש המרכז. שרון הוא דוד היחיד שרשורו עומד ביום גוף מוליטי חסוך תחשוב כחור. כי גוף זה, על אלהים הכריז היה תגף שיבוש בשנה הקרובה את המעמד הראשון הממשלה כהנה וזה רישת חביר הכנסת של דודת.

נאמן להקדמתו. רוב לא נאמן, לא כסו חביר, נאולה כהן פרמל המוכנים לדחות את האולטימטום על סידוק יום שישי, כי בחג חשול - 17.8.1987

אין שווים יותר

מאת אורלי אזולאריכץ

לחבר מפלגה שידעה להציג מועמדותו לשיטה לבנסת, הציע השבוע סרס, יצטרך לנסות, מלבד את תמיכת חבריו במצב, גם את תמיכת חברי המפלגה המתמודדים באיוור מנחם. אלא שההצעה ובתה לביקורת גוקבת: אס, כי שישל לגמיר את השירותים במפלגה, אצו נציגי המפלגות, שיעמוד הוא לבחירות, שיעמוד גם יור הכנסת ומכלל התמורות. סטלס יתמודד.

הרעץ של פרס איננו חדש. עוד בתקופת התמודדות הגורלה כינו לרביק, הציע האחרון,

אם פרס רוצה לשנות את שיטת הבחירה לרשימה לבנסת, אומרים נציגי המפלגות, שיעמוד גם הוא לבחירות

כי בחירות ישתתפו כל חברי המפלגה ולא רק הקטנים בכנסת. פרס התנגד והצעה לא תהיה לריו.

מה, ודמו הרבה מיס ופרס מוביל את היתר שבער בליכד התנגד לה. וכל זאת נקבע סיד שערך באנגליה, שם משתשים לרשם פרס שמע ממנהיגי הליכוד על יתרונות שיטה וכל המפלגות. על סי הצעתו כל אחד נציגי המפלגות יצטרך להשיג את תמיכת חברי המפלגה באזור מגוריו, ולא רק לבנסה בחירות בכני.

במפלגת העבודה מעריכים כי הצעתו של פרס תיפול. רמקוטיה זה רבד יסה, אבל מפלגת העבודה לא יתנו לבנסה את המנגנון.

מחיל בעלעלעה ימים

אצטונו שבוע עברה בן מושה ימים אמרה השקט בישיבת שריגו. שושנה אורלי אפוליוני, כי יגאל אלון יל, לטני 20 שנה, כשהו שר עבדתי הניה על שולחן הממשלה דעה להצעה שבוע עבודה מקודר. עוד יצטו נוכד כבירותה שמעו משמחה אלון לא יאן מוכן לעבור לשבוע עבודה בן רבנים בחירות כנסתם באקטור 87. בליכוד אומרים, שאין סה לדבר על מועד שלטני אפריל 1988.

שיטת הסמן הקיצוני

לחם הציע השבוע לשמיר לבגש תבנית שאפשר לעדיר ולליכוד ללכת דיר לקראת תחיל השלום. פרס, שהכין כי שכל זה לא ניתן להקים את הבחירות, החלים לעשות ניסיון נוסף, לשער על שני הערכים בין שתי המפלגות. זה האמין, כי ניתן לחבר מספר וכר נקודות

פרס מנסה להגיע להבנה עם הליכוד בעניין תחיל השלום. הלך שרון לשמיר ונכשל. הלך שרון ומצא שפה משותפת

משמחת בין שתי המפלגות, ועל כביס זה למעט התפשר את הקיסאון בנושא תשלום אלה שתיאלו. פרס שמיר, מצוינס כלשבת הארץ של חומש בשנים האחרונות. אכל נזיר עד תורש חורשיו, התחמק ראש הממשלה. יצחק רבין דמה נחל פרס לפני כמה ימים עם שרון. שרון לא נדבר פרס, אבל ציר לפרס כי אכל פרס וזהו שיטה, כל פעם שזה דעה להגיע להבנה כלשהי עם הליכוד, נושא השלום.

יולי אדלשטיין מגש חשבוה הרבה ידיים, מבטיחות, אוהבות, מצהירות. חיד חנאמות מעלי, היא למשל, ידו של שר הקליטה, יעקב צור, שקיבל את פניו בשדה התעופה. חוץ מזה, חיו גם ידיו המחבקות של שמיר והאנחנו אוהבים אותך, ידו חלוצת של פרס וראת את לישכתי ביותך, ידו המלטפת של ארנס וראנונו בריאותך וגורלך, ידו המבטיחה של חנו מורת, זו שבנתה לו בית יפה וגדול באפר'שובות, וזו גם ידי וכולן חמר, ביבי נתניהו, יוסקה שפירא, חרב דרוקמן, ועוד ידם נטויה. (הצלום: שלום בריטל)

צועק זאב זאב, והזאב איננו

מאת רוני שקד

לחלול הקביס להאריך את הכיוון של חברת החשמל חסרת ירושלמית, ולהפיר את אבטת החשמל להושכים הערכים והחזורים בירושלים לא עברה השבוע את ראש הממשלה. שמיר החליט להשתע אותה לשבוע ימים. היה זה השר שם ששיבנו אותה והחלטה סביבה את הקרקע להפיר ירושלים זו חולשה סוליטית. מה עוד שבחיה כלכלית וסבנית והחלטה היא סימטוס. אנונו פשוט בנניס את הבורח הערבי לבזר כלכלי.

רביו של פרס על הוליו נורה אדומה אצל ראש הממשלה. ישר חשב על הוועידה הבינלאומית ועל עתיר ירושלים. בסוכו של רב החליט לקיים בממשלה ריון נוסף. ההחלטה של שמיר כמעט תהאיה מתחלים את מי שעיבר את תרובות ובכנסת הביא את ממשלת ריון להסכמה עליה, שר האנרגיה, משה שחל, גם הפעם הודרר חסר שול וחגיר באורה מנדרת, כלתי שקולה חסרת עניין, מבלי שבדק את מות ההצעה. אומנס הפעם אין תתייחסות לטוירי אנדרסון על כיסה ארומה, אך פרס תומס חסם לזאב. הוא צועק זאב זאב, והואב איננו. אילו הפחן מספר ימים היה נוכד לרשת שמאל הממשלה ויהיה מקיימת ריון לחלשים על חיוקן נוסח התיקון. אך הימים ימי קיץ, סה לא עושים כיר לחסוך כחירת ואמיליו קשנה בעתון.

מה לא נישאר חייב מנגנון של שחל לשרת נורמים במפלגת העבודה שריין מוכנים לרפון לכבינו בחירת, שירושלים עריין לא מאוחרת. פרס וינגר, מוכיר המשמרתו. בצבא אין חילים לא טובים. כאשר חילים לא מתייצבים מאחרתו המפקד, הבקיע חיו של המפקד. אם פרס חורש שאנונו לא מספיק להלבים אותו, שיבוק סוב טוב מה הבקיע אותו. בכלל אני חושש להנהגה שלנו יש רבני החתות.

בדך מקרוב, יצטו הפוליטי של פרס אינני חולק על תתייתן הבכאית של יצן, אלא שאנחנו ברנכ כנאנק מריני ולא צבא. עובד להכין. שויני רואה במחלוקות המדיניות חלואמות עם הליכוד מחלוקת פרסית של שמעון פרס. תורה רבה, אבל לא מאוחר פרס צריך למעמד, אלא מאפירי העסקת חולל שכה כל חברי מפלגת העבודה מאמרים. מי שאין אש בליבו גם לא יצית. אמי, חושש שמקטנס הצערת לעוד ברק בית רוער ברק בית, בראי שויני חבירי ילכו מכות לכת ויטכירו את נושא השלום.

אחרת ב רעד

לכולל מרים התפטרות של יעקב צור, שר הקליטה, כי שרון מתכוון לחקים במרכזי התנועה עשרות וועדות, והקמעה את עצמו בריבית האולה כון שרת התיקון.

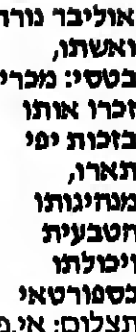
עכזה מן האצל

מליטת ישראל ללכתן ב-1982 במעבר הכינולומי האדום שבו נחתה לורת הממונת למלא מקור השוכה בנורת המזרח. שילוח תכנית הטיסה שצויר לצוות בארשון של השליטה בטיסות לנורח תריסון, שילוח תכנית הטיסה ב-6 בינוני. באותה שעה עמדה בידה השלישית של חז"ל להכניס ללכתן ובכנסו של רבד להכניס מצד על בידות. הכהן הכינולומיט של המדחל.

תכניב אנשי צוותו לא ידעו אן, כי אונתה המדחל הישראלית עתידה להכניס לקרב עמק בוסתן עמק הלכתן, או שישננה חומי אדן בלתי בידית ביד להכניס את חומי אש"ף למתנתם מן העיר.

כאש ששגדירי ביד מן על שולחנות של האש הממשלה בניו בידליס, ובידליס.

תביכ ואנשי צוותו לא ידעו אז, כי מאגרות השיריון הישראליות עתידות להיכנס לקרב עם הסורים כבקעת הלכנון, או שיערן המוסים הוא כיתור ביירות כדי להכריח את לוחמי אשף לחתום על הפסקת האש.

עמוד 6 ידיעות אחרונות

[illegible]

אוקונור ושפטל: גירושין מאוחרים

עמוד 8 ידיעות אחרונות

„גלאזנוסטי“: עתונאי ישראלי מבקר בסיביר

בלב היער אלפי ק"מ ממוסקבה מרוכזים רבבות אנשי מדע

מאת שלמה שמגר, שליחו לברית המועצות

בשלהי הסתא הקורמת, בשמללה ססילית הרבת הטראנססיבירית בירי אסירים סוליטיים ופוליטיים, הניעו עובדי הכפיה אל גדות הנהר אוכל, אתר האירועים באסיה (3600 קילומטר). כשמצאו המהנדסים מקום מתאים לבניית גשר, הוקמה שם העיר נובוסיבירסק, על שם הצאר ניקולאי השני. אחרי ההמסכה הוכח שמה לנוכחסיבירסק, בעוד שבע שנים תהיה בת מאה. על מיליון חצי תושביה, היא כיום העיר הגדולה ביותר בסיביר. זוהי עירםכוערת, מונוטית ומתפוררת. תחנת הדרכת הידוקהילבנה, שנבנתה לפני חמישים שנה בצורת קט, היא התשובה ביותר

כמסילה המשתרעת לאורך 9000 קילומטר מסמוסקבה לשפת האוקיינוס השקט. מדי חמש רקות חולפת בה רכבת וראי המהמה כבודות מרוב מגיעים ויוצאים ומסתובבים, שמניהם מעירות על מיליון הגורמים, הלאומים והעממים החיים בכרית-המועצות. יערי הרבבות מעוררים במיהה רומנטית למקומות כמו אלמה-אטה, שסקנס, ולארכוסטוק, מסקנר, סומסק ואירוסק. אתה נזכר במיכאל מדרגוץ של דיל וורן, מול התנהגות - סלון תריש יחסי-כמרכו העיר סלון ישן וכמאובן. יש גם חצי תריסר מיכנים ציבוריים עלובים, האגורמה ההכרחית של לנין ואתר ויכוח מונוסנטלי שבו מתנוססים כאותיות מתכת אלפי שמות של בני העיר שנפלו במלחמה העולמית השנייה. על אתר הקירות ניכר, שהסיפור באחרונה חוזר.

עשרות שמות. האותיות מכדיקות יותר. מכיר לנתי, שהמדובר בחיילים שנפלו באנגוסטנס, במלחמה שבלל אינה פופולרית בכרית-המועצות. אל האגורמה הנשמרת כרצימות על ידי נערים ונערות מתנועת-הנוער הקומוניסטית, רום לסני נריתתמיד, מניחים וריפוחים ומסילים מטבעות לתוך דיובת-מים קטנה. כקדחת העיר יש מכר ענק עם תחנת כוח וחוף רחצה מיועדי המאכלס כדורבן על ידי נערות ונשים בכיפני נוער כמו על שפת ימה של תל-אביב. אחד מסוכרי העיר הוסק לפני עשרות שנים בתוך יער דחב יריר. והי אקדמגורדוק, קית המרע של ברית המועצות, שבה חיים ועובדים כיום רבבות מדענים ועובדי שדותיה ובה מתארחים מדי שנה גם 4000 מדענים מארצות חוזר.

דובן פרטי למכירת נקניקים במוסקבה

כאן מדכו המחקר של ברית המועצות לענפי המיסיקה הגרעינית, הכימיה, הביולוגיה, הנגמיקה, המתמטיקה, הגיאולוגיה ועוד. כאן ממוקמת האוניברסיטה של נובוסיבירסק ובאן המפתח לסיתותה של סיביר ולעתידיה של רוסיה. סיביר והו מרחב שומט של עשרה מיליון קמ"ר, שבו מקיפים מדי שנה 15 ערים וחששות. סיביר מבילת את מחצית עתודות הפחם של העולם כולו, כמו גם משאבים בכירים המספקים לברית המועצות כבר עכשיו 62 אחוז מתוסקת הפחם, 54 אחוז מהנאז המכני, 25 אחוז מהמתכות, 26 אחוז מהעצים, 12 אחוז מן התיסה. מה שחסר בסיביר והו כוח אדם. התמריצים - משכורות גבוהות יותר, מעמד של "חלוצי" אינם מספיק על תנאי הקיום באזור השדוי שמונחישע חודשים בשנה כחסור של ארבעים מעלות מינוס ומרווח אלפי קילומטרים מן הציוויליזציה.

לשאלתי אם יש יהודים בנובוסיבירסק בכלל ובאקדמגורדוק בפרט, עונה לי הכתב המקומי של סוכנות הידיעות. מאמ", לא בנימה אנטישמית, תלילה, כי אם ביראת-כבוד: "ליהודים יש שכל, אתה יודע. כאן, כמובן, חמור ובאונברסיטה של אקדמגורדוק יש מדענים ומרצים וגם סטודנטים יהודים רבים. גם בעיר המצא יהודים בכלי התקשורת ובמלווייה האווירית כעורכים וכפרשנים. כעמנים אחרים סימסר מצומצם, אבל אני מכיר אישית חייסים ושענים יהודים. בית כנסת - לא, אין."

כשקשתי חתומי יש שמע של ירקות, שהשיב מנהלים באופן פרטי, אך הכל יד יחית. למי שכן מלך במוסקבה תגשוף חלפן שזיעץ לך חולס בשער טוב ולפני בית מלך בלינגרד חמטת יצאנית, שתציע לך כליזר עור יחד סוב גם זה חלל מן החוריי. כביכר הארומה אסור לעשן - מוטע ידאת כבוד.

דלות ודוחק בחנויות

להתברר בין איירם בארצות-הברית לאיירם בברית-המועצות חשבה באמריקה הטרם אמצעי-דיפרי. בודסה המרים אמצעי-מניעה...

כוחו הולמד תרועי נתקלתי כמה וכמה מעמים, הן בלינגרד והן במוסקבה והן בסיביר, שאותה חוויתי לא כארץ-גידה משולנת וקסומה, כי אם כחום בין שלושים לארבעים מעלות, ארץ מובלת ביחס של שדות ויערות אנושניים. חשבה שפספסתי בדיחה - ולא רק בדיחות - בפרודיה היא עתה למאמצי של מיכאל נוביצ'צ' לשבור את המחסן שרבו על הגורלה בארצות עשירות בשנים. בדיח-המועצות עומרת על קף המורלות כבירות שאר התלו ושלא יתנשמו כעקביות, ישנו את רמותה כפי שלא שונתה מאז המהפכה 1917.

קם כאן דור חדש אשר לא ידע את יומי וסמאלי, כאן התעוררה אינבלינגציה צעירה שרודת במבצע ליהנות מוקיטוי מרטי סמאציהם ותלאתיהם של האבות. עדיין אין מספיק ריווי, מוצרי גריבה, כינור יסח, מבוכיות, נגיעות ולודי-אדן, קלמחזירי-אדן. אבל כטינות החסר המורלות של מוסקבה או כבכשק פרספקט, רחובת המסחרי הראשי של לינגרד, תגשוש לא פחות יחסיית מחדדות-המסחרות מאשר בחוצות מילנו או סדרי.

הקפה הספרותי של לינגרד אזה יכול להשוות למסיקה קלאסית בארחה אריסטוקרטית במדי מושקין, ובנובוסירסק תגדית אתה יכול ליהנות מפליה הפוערים של לקח טוס, שהיתה יכולה

מרכז המחקר של ברית המועצות נמצא באקדמגורדוק, ליד הגדילה בערי סיביר

מיליון וחצי תושבים בנובוסירסק שעיקר תפארתה על תחנת הרכבת, המובילה אל מקומות, מהספרים" כמו אלמה-אטה, טשקנט, ולאדיבוסטוק, סמרקנד, טומסק ואירקוצק • בית כנסת אין כאן - יהודים יש • הבעיה היא - איך למשוך הנה תושבים שירצו לגור באזור שבו שורר חורף קשה שמונה חודשים בשנה • המתיחות של גורבצ'וב הביאה אפילו לכאן להקות פופ

אחפשים כלות יהודיות

הת הכנסת הגדול בלינגרד הוזת אחד חשאים - והשוממים - שראיתי מעורי. הוא נבמה כסיגנון המרשים שהיה באופנת באירופה לפני כמאה שנה, כשבל, סינגונות-דמתה ללחמניה-בועית-אנפני. סיום הוא משרת 143 אלף יהודים ותיים בין שוב לחישה מיליון נויים בעיר תשניה כגורלה בכרית-המועצות. רק מיעוטם מטריחים עצמם ללשק את המורלה כשרדות לרמנוסומקני 2. יושב ראש חקילה, גריגורי מיכאילוביץ' גוסטמן, זלזלתי חכית ותומסן בן 71, נאנתי, האמן ללחמניה-בועית-אנפני. חקילה, חוכה בלי לוחשת מיכבעת כיר, ער שהורים אותה, כסי שהחיים כללי השקט לינגרדית אתר. אילו קרת דבר, הוה ריש מישור המסקי: "אילו קרת דבר, הוה ריש ססאלי, כמר תיה המים נשא כסיביר". יוכיסם אלא, שאותו טיים עצמן בס החוריי את ניש גרמניה למוסקבה וזה מלמו: על השוץ בין אן ותיא בהמתנה בלאות. במוסקבה גם ראיתי את הבנין תצלול הסחור של שטירות ישראל לשכר. בעיר מורגורדוק הצבתי ברחוב הכביסה חקילה ובכני נל על עירנת מתיים מוטופת. ובמסכתות תורן מתיים נל רגל. גם תהוץ מכתה.

החפשים כלות יהודיות

אסירים במחנה תעבורה אורט בסיביר עוסקים בכריתות עצים: חתמנה צולמה בידי אסיר מוליטי לשעבר ששהה שם בשנים '82-'83. תצלום: א.י.פ.

וכמה יהודים יש שרצים לצאת - באחרונה נסעו עשר או שתים-עשרה משפחות סאלה שהיו באות לבית-הכנסת. כמעט כל מי שרצה, עוב. מיסטר המסדרים פותח והולך. בזמן האחרון הורשו רבים לצאת וסאו עלות נודבצ'וב לשלמון, אפילו הורשו יהודים שלא הסתדרו שם לשוכ מישראל ומאמריקה. - אתה מרגיש התעוררות לאומית בקרב היהודים בלינגרד? יהודים נמנו תמיד עם ראשוני האפיקורסים, אבל כובות הרבכים באמונה נשארו יהודים. אומנס, קשה להיות יהודי, אך קשה עוד יותר להיות בן אדם. ויהודים הצליחו להישאר גם זה וגם זה. אתה שואל אם יש פה עתיד צעירים רבים באים לבית הכנסת וזה נוסך כי תיקווה לקיומנו. תתנים יהודים מחפשים כלות יהודיות ולהיטך ושוב אין מאסינים כנשאר תעורבת. מורגש שרודים לחיטאר יהודים. לוקנים קשה לכזו לבית הכנסת, כעיקר מסני שהאדוקים אינם גופעים כשכת ויש כאלה אשר גרים במרחקים עד חמישים קילומטר. יש 100 עד 150 מתפללים בשבתות ובסליים מזה כראש חורש. בחורף קצת יותר קשה, כי השלג נעמד כרחוב או שהולכידלג, ובעיקר ישישים, מתלקים על המידכות הסכסות קרה סוככנת ומשתרלים שלא לצאת ממכת הבית."

מי מביח מורבצ'וב?

ולנסין פאלין, מנכ"ל סוכנות הידיעות הממלכתית "נובוסטי", העומד בראש התעמולה הצרפתית חוץ ונסנה עם סוכריכו של המנהיג הצרפתי והממריץ, מחלק באוזניו את האשוריצח לגורבצ'וב לשלושה סוגים: • בעלי השדרה ומסיקי טוכות ההנאה מן המצב הקיים, בעלי הפרכיליות במפלגה ובמשל, החוששים לזכויותיהם ולמעמדם. • השפקנים הצניקאים היושבים על הנדר ומפסידים: מוידות על דמוקרטיה רדנה לאותר ושיונים הכותרים בכלכלה ככר שמענו כעבר די הוור. • הרומנסקאים השמרנים, תסירי המרכמים הצרופ, שכל הריכורים האלה על ניהול יעול במשק, כחידה תופשת של מועמים לתפקידים ציבוריים, וייתור: על יצוא המהמכה העולמית, תקשורת בלתי-מצוגורה, שוק חופשי וכיוצא (המשך בעמוד 21)

הושבי לינגרד חושפים את גופם לקרינת חשמל גם במקומות ציבוריים ובחפסקות עובדת תצלום: ריטר

עכזה מן האצל

הנדיב מחלק אדמות

ח"כ מיכאל איתן בוכב"א יורד, שימחרו לו את הבעיה

החלטה זו התקבלה בישיבה שבה נסלו חלק, בין היתר, ממלא מקומו של ליספק, אליהו בכאן ראש האגף העירוני במינהל, משה גת ומנהל מחוז המרכז, מיכאל דרדי. יועצת משפטית בכחוז המרכז, לאה ור, סמכה ידיו על ההחלטה. סוכם, כי הבעיה לבית המשפט תעשה כיום אף כבוקר.

ח"כ מיכאל איתן, שנטל חלק באותה ישיבה, לא היה בכחוז מרדצה מהחלטה ובשל מסויים אף החליט לעבר הכנסת. איתןם אני לא גורם שום רבר. רק עם משה ליספק.

מיכאל איתן, המצא שבה משותפת עם חברו לליכוד, ידע היטב על מה הוא כשל מיר את החלטה. עובדה: ביום א' בבוקר, כאשר חזר משה ליספק מחרל, הוא כשל מיר את החלטה.

התנגדות מנהל המינהל, המעורב אישה במעשי שחיתות ומידיה (משרת הווילדה שלו) עמותה. מינהל הכח"ר (ועד) אינה יכולה, לכאורה, להחליט איש. שכן, רק לפני חודשים מפדלים מחוז צוות בריקת במשרד המשפטים, בקורת קשה על כמה ממעלליה. הצוות ביק איבד תלונות המעשירות את המגבל כשחיתות ציבורית, הצביע על מעשים חמורים, ובין היתר קבע, כי מנהל המינהל מסייע דווקא לאלה המצריים את העניין.

למרות זאת לא העלה איש בדעתו, כי מנהל המינהל יעו שוב.

מתנות לקשישים עשירים

לפני מספר שנים החליטו ראשי ויצו כת"א, להקים בערים כיתאבות מפורא. לצורך זה יום אחריבון שינוי ייעורו של מיגרש המצא ברשותם בחכירה, בדרחב דור המלך 40, כנה עלי בית הורים יוקרתי, ונדרש לשלם לסי החוק רמי הכירה הולמים.

ביוון שמדובר בכומר אשר חוקם, בין השאר, גם למגדנות דרות לוקנים, שאינם משלמים את עצמם משלמים 2,000 דולר לחורש, בנוסף ל-30 אלף דולר רמי כנסתו) וכיוון שהסומר החז משירת עשירים ובעלי אמצעים - התנגד מנהל מחוז ת"א, נחמיה שקר, למתן הקלות למוסד, הוא הית בריקה, כי המדינה ובאית לקבל את מלוא רמי החכירה.

אשר ויצו חלקו עליו, נציגתם, מיכל מורדי ואשתו חשד יצחק מורדי, ומקליטתם, עזר אורי מקוב, אף קיטור כעניין זה פנישה עם ליספק וביקשו לשכנעו באכריתם. לא היה צורך להתאמץ במיוחד. ליספק ייצג את עניינם חזמ.

לפני שבעות אחריים שלח אנשי מינהל המקרקעין צמחון ת"א חשבון לניצו, על מר 185 אלף שקל, ויצו סידרה לשלם, עזר ליספק: צמחון, נקרא אוב למיניו לחן למי חוראה של

דכונות בנדרות, מספר מיגרשים ממינהל המקרקעין לצורך שיטת מינהל בנדרות. בשנת 1983, כאשר לא הצליחה לממש את הבטחתה, ביקשה החברה לנצל את התבסס עם המינהל, להחריף לא את המיגרשים ולקבל את ערכם בחורה.

החברה דרשה מהמינהל מכסם העולה על שלושה מיליון דולרים, אך מנהל מחוז ת"א, נחמיה שקר, הראש האגף העירוני במינהל, משה גת, קבע, שהסכום אינו ריאלי. לפי חשבון שעשה משה גת, ובאית מנהל מחברה, לפי תחום ובהתאם להבסם עימה, לקבל קצת פחות מ-800 אלף דולר.

מנהל המינהל, משה ליספק, אמר היה, לבארה, למסוך דיו על חשבון זה. למעשה, סעל בריקת להיסך: הוא לחץ על נחמיה שקר לא לקבלה מכסם של שלושה מיליון דולרים והיבד התגלה, ממש כפיא, לשר התקלאות, וזה העביר את הנושא לבקורת המרקליסית. מטעם המרקליסית לא הותירה מקץ אין לשלם את הבסם. ההוצאה נקטם שלושה מיליון דולרים, בריקת החברה ומרקליסית עזר ליספק, שילם המינהל לחברה, במסדרה, 1.6 מיליון דולר בלבד.

מנהל המינהל מכחיש, בתגובה, כי הפעיל לחץ על מנהל מחוז ת"א מקיץ גובה תשלום. לטענתו, בסוף '85, התקיימה סנישה בינו לבין מנהל המחוז ובסיומה החלם כי הנושא יועבר להכרעת המרקליסית. החלטה זו כוננה והמרקליסית ליוותה את הנושא עד להשגת הפשרה. הוא ליספק תמך בהשלמה של שלושה מיליון דולר לאריימז ובה המינהל.

ליספק תמך בהשגת הפשרה. הוא העיד, על סמך חזון רגוע מיסמיות, כי בכית המימוש עלול יהיה המינהל לשלם יותר כאשר התברר לו כי מרובד כתשלום של שלושה מיליון דולרים - תודיע לחברה כי המינהל אינו מסוגל לשלם ואח' עזר ליספק יצא לייצג בכבוד גם את האינטרם של שמונה איכים מבנימינה ושושנה הקלאים גוספים, תושבי שכונת נחלה ומשנסי שכונתה אלה גם אלה, כסי שסענה פרקליטות המדינה, ביקש לצאת על מינהל מקרקעי ישראל לרכוש מקרקעין בשווי של העלת חמצי מיליון דולר ולהקצות אותם להם, ללא תמורה, בחכירה לחות'.

מקריחה שהתבדחה כעניין זה בכית המשפט העליון מחברה, כי בלג העשיבה בבנימינה, כאמור המסגה "אורגת החר"ר, מבניה קרקע יקדוץ המשתרע על 26 דונמים. שסח זה היה עד לשנת 1972 בעלות חושב השסח, אריה אריזון, וכאשר תוצא באותה שנה למכירה -ביקשה הבת הגרמנית של אמה כבד' מוכרדיקע, לרכוש אותו. בי למנוע "גאלה קרקע מירי גובדים", כלשון פרקליטות המדינה, תדעוץ כעניין גורמים ציבוריים ויומו רכישת הקרקע בסכום נמוך לעיני חברת כח של הקרן הקיימת, להמגנטא. מאן לוחשים אלה קין כמה וכמה מהקלאי בבנימינה. גיומקם: בנחלה הוודיים אין להם אשורה לנגות לעצמם בית כבנים ממשיכים.

אף שלא היה סיבה ממשית להעניק להקלאים האלה את

המיגרשים (מדוע דווקא להם ולא למאות הקלאים אחרים, התקשו האחרונים, משך שנים, לקבלם בלי לשלם סדורה תמורתם. למענחם, המיגרשים הללו הבטחו להם בשעתו על ידי גורמים בכירים במינהל מקרקעי ישראל ויש לכבד את הבטחתם.

בזבזו כספים משוער

הדעה נהוגה שבנהל המינהל, בדנע שהנושא הונח על שולחנו, ידחה בקשות מורדה כמו אלה של אנשי נחלה ובנימינסקי. ליספק, לעומת זאת, סבר אחרת. הוא גישה לסייע להם, הישש דרכים כדי להעביר לרשותם את המיגרשים, ופעל בניגוד גמור לחובה הצבוריה המוטלת עליו.

בשלה '1985, כאשר מוכרד מועצת פועלי בנימינה, א. ויתוני, התלונן בבני אריק נחמקין על הפרשת, הורה שר התקלאות לבדוק את ההחלטה. ויתוני סעו אז, בין היתר, כי מרובד בהערכה מספר אחר בבנימינה, המחוז מיעום בישוב, על פני יתר התושבים ובי וווי אסלייה לרעה.

נחמקין הסיל את בריקת הנושא על עורו, עזר אבי דקלמן, ועל מנהל האגף התקלאי במינהל, מנחם מלור ואלה לא התקשו לפחד את הבעיה. מלור היהו רעתו, סענה פרקליטות המדינה בבית המשפט, כי סימיה יתח לבנות בית גוס לבן ממשך בכל אחת מנחלות הוודיים המשותפה על אכרעה דונם. למסוך יש להקט את תכנית המיתאר של בנימינה. מלור ציין, כי גם במסגרת נחלה ובנימינסקי ניתן לאתר שנה להקמת בתים בשביל גנים ממשכים.

מנחם מלור לא גילה את אריקה ואת הבעיה יכול היה לפתור, באותה דרך בריקו, גם עזר ליספק. אלא שליפק, מסיבות מורדות, לא עשה זאת. גם כאשר חזר אנשי בנימינה את המיתרן השטשו של מנחם מלור, גם אחריו שהער נחמקין הורה בפברואר 1986, למעל מידיה לשנינו תכנית המיתאר - גם אז הוסיף ליפק להמור במבקשי הקרקע. הוא הוסיף לדבוק בהם בהתיעותם, מאחורי הקלעים כמובן, גם אחרי שהנישו עתירה לבג"ץ.

משה ליספק מבחיש, באמצעות דובר המינהל, כאילו תמך במסירה אדומה ברוצח להקלאים בנחלה ובנימינסקי. הוא מבחיש גם, כי הפעיל לחץ על השד נחמקין כדי שיש תמכין להעניק את האדמות הללו לאנשי בנימינה. לדבריו, הוא הושר גומקין רמי המיגר ריעם, כי אין להענות לדרישה הקלאים להשקיע במומי מכס גבוהם כדי לאפשר העמדת קרקע דונם.

בעקבות הגשת העתירה ביקשה מרקליסית המדינה, שייצגה את שר התקלאות ואת מינהל המקרקעין, לדחות את בקשה העותרים. אין להעלות על הדעת, תחב עזר ליספק מנחם מורו מהמרקליסיות, כי כידהשפט יתן ד לבדו מושוע כזה של בבני ציבור, בניגוד לכל עיקרון של מינהל תקין והדינה מנחמה מקובלת. ובמיוחד כאשר עיקרון של מינהל תקין והדינה מנחמה מקובלת. ובמיוחד כאשר

230 יחידות דיור נבנות ללא אישור ביישוב החדש כוכב יאיר, אך בהתערבות ח"כ מיכאל איתן (ליכוד) ביטל מנכ"ל מינהל המקרקעין, עזר ליפק, החלטה לפתוח בהליכים משפטיים • המנכ"ל תמך בחלוקה חינום של אדמות לבנייה ל-16 חקלאים מבנימינה • במקום לגבות 180 אלף ש"ח דמי-חכירה מבית-אבות יוקרתי בתל-אביב, הורה לגבות 200 ש"ח בלבד... • ליפקה: לא ביטלתי החלטה, לא תמכתי במסירת אדמות, לא היה צורך בשינוי דמי החכירה

הבעיה ניתנת לפתרון בדרך הפלך על ידי הנהגים המקובלים במקרים אלה.

בית המשפט העליון, אף שקבע, כי אין להציג את העותרים באור שלילי, דחה את עתירתם, תוך שהוא מבנה את הצעתם לפתרון בעיותיהם, בסדרון מור"ר. השופטים שיכחו את השד נחמקין על החלטתו האמציעה, מחוז בקידה על מינהל המקרקעין להסמיסל בנושא, שכלבים מסוימים, בגלל התבוננות... היה נגוע באי בריקה מעסיקה... והענישו בדרבנות, למעשה, טסידה לחן למשה ליספק.

המשמכים הפנימיים הודלמו

מסידת לחן זה מוצלצלה במיוחד גם על רקע העובדה שאחרים במקרים כשהם מבקש מנהל המינהל לסייע לגורמים אלה או אחריים לשלם לבסם כספים שאין הצדקה ציבורית, מסוריה או וועידה, כי יקבלו אותם - הוא גורם לניסוח החלטות היתנות לפרשיות שונות. שוטם כיתחמשפט העליון, אליה ויוגנד - אשר לא ידע כמובן כי וווי שיטה במינהל וכי מסתתר מאחורי כין היתר, גם משה ליספק - כנח כי במשרת נחלה ובנימינסקי שהתמנה אנשי המינהל, במקומים כלהיידברג, שלאדיימבן צייר לעסוק בפרשנותם ולשקלל להם התכונות כותריהם.

והן, פחות או יותר, גם מה שהתגלה לפני מספר חודשים, במשרת ראשדועין: במהלך בירור בקשות על עשירידיבנייה למנוע את מילוש מקרקע של המדינה, שאליה פלש, התגלה, כי מנהל המינהל, משה ליפקה, הושר לשעבר, גורר גיש לסייע לו להכשיר את המעשה. במשרת זו מעורב גם סגן מנהל מחוז המרכז, יצחק עורב, שעליו מתח השוטם, שלי מימן, בקידת קשה. בין היתר הוויחש השוטם למסמך מרומם אשר עורב כתב לשלוש, "לאדי שהחבר לעורב, כי עליו להגיש תביעה (נגד הושר), הוא מוסר לתלבע, לפי בקשות ולשימוש בתלתיידוע, מכנה לכל מאן רכעלי, שניתן לפרשו בדרכים שונות. לשם מה ולמה?

מסדדיו של השוטם סימן מלגל גם, כי חוק הבנייה של הושר נעלם באופן מסתורי מינהל המקרקעין ובן, להתבע גניש לחוק בית המשפט צילומי מסמכים פנימיים שהיו בתח המינהל ואיש איננו עושה מאומה לבד כיצד הגיעו לידי.

בניק נחלה ובנימינסקי גורם אירוע דומה. במשרת זו, כתב נציג המרקליסית, "מן הראוי להצביע על העובדה תמורתה התמורה, כי חלק גיבס מנסמכי העתירה דונם, כאמור, מסמכים פנימיים של המינהל, אשר לא הוגשו אל העותרים ולא אמורים להמגא ברשותם צולמ".

מי שכן נתן הסבר לכך, בשיחה עם שר התקלאות, היה מנהל המינהל, משה ליפקה. ליספק, לא היה, חלילה, זה שהחליט את המסמכים הפנימיים לעותרים ואין גם טענה כזו. הוא, סבר חלק, מסר אותם לחבר מועצת מינהל מקרקעי ישראל, שלמה אריאב, תושב בנימינה. בן של אריאב נמנה נמקשה עם העתים לבג"ץ.

ליספק, לא ידעו זאת, הריבד התברר לי רק אחרי הגשת העתירה.

בשובע קמא: פיצד, מספיל ליפקה במחקריו

אריק נחמקין: הורה למעורר מיידית

תצלום: אים 77

נאולה כהן חוק שהוא צחוק

אייזי כבד חוק שאינו מיושם: דאיתו כבר גם חוק שמופר אבל חוק שנסוג לאחר, ברוח את זה בריקו דאיתו השבוע בשבוע רשות שמורות הטבע משום קט ועשה אחרת סנה...

מרט בתיאן - סירוף מערכות: סירוף ערכים? מה זה אם לא סירוף מערכות, כשסומרי ישראל, שהזכו שם במשות, שנבטעו שם מרימוני רסס, שנבטעו והושכלו - מתקסלים ובורחים, נסקדות מפקיהם, כל עוד דוחם כמ

מה זה אם לא סירוף ערכים, כשדורששטרה מצריק את הכריחה תואה, כחירוק שם חבמי חלם היו מחבישים כן, לאמור: במקום להתרדיר למצב שבו שום יצסוך לא רק לשאת גשק אלא גם להשתמש בו - מוסס "גיוק מנע"... במלים אחרות: לעשות "יברח".

לא, זה לא חרש. כך אמר אותו ברילב עצמו כשהוויים רצחו לפני מספר שנים בחברון. "לולא היו שם - לא היו הדגים"... כך גם נאמה פעם באוזני יהודי בגללה ברקלין, שכאב את הסוות והשובל שלו במלחמות ישראל: "לולא הייתם שם - לא הייתם נהנים"... הוא, אותו יהודי מברוקלין, אכן עשה "ניחוק מנע".

■ ■ ■

מה זה אם לא גם סירוף ערכים, גם סירוף מערכות, כשממלא מקום ראשיהממשלה מתייחס לאוצרות הטבע של הארץ תואה כמטבע עורב לסחר, או אולי לבחור. הוא מתחייב - בשמו הפרטי כשמו הממלכתי - שהוא יסוול ארמות שנבטאות היום, על מי הבנסת, כשמודת הטבע מברון ויסוול אותן לתושבי ביתאנא.

ארימות אלו היו אכן שלהם, של תושבי הכפר הזה הדועז במסירות הנפש שלו למדינת ישראל, גם בשנת 1964, כשהחוק חוקם, אבל ב'1964, שלא כלו חיוס, מסשלות ישראל לא הרנישו רגשות אשמה כשהופקדו, גם מהוירם, לא רק מבני מעוטנים חלקת קרקע, כדי לשמור על הבטחון הלאומי, אף לא אוצרות הטבע האומי.

■ ■ ■

בעיני השאלה, מידר יתוריי' אינה יותר חשובה מושאלה מדר אריישראל, שגם לא יש הערותהות משלה, תבונות אסיר, צבע הית שכלעיריהם היא לא דוא... כשבשילי אריישראל השלמה זו לא רק הבבלות השלמים המקשים אותה, אלא גם ההבנות המגנכעות תכונה המעיינות החבויים בעקמים שלה, בשכילי אריישראל זה לא רק התתגוליות על ראשי הדרים, אלא גם התחלים הוורמים בערקה של הארץ והאת.

אלב חיוס, באויריה של מקר מימבר, מוכיים גם אצרות מנע כדי לקנות תמורתם שסל לרנע.

אבל לא, אפילו לא לרנעו שכן מירי לאחר אותו עסק כיש של בריחה, ואותה עימקה מבשה של כניעה - עם ישראל מתבשרו עשרות גשים וצעירים דרוכים הגיוס מבפרם בדרמהגולן שוטרים ואנשי הביטוח הלאומי שגאא לגבות כססים על סי חוק. "הדינחיה מבחה ותיכלם לנט כן מהכשר הדרות, כאשר אני יודע שיש בידי כל הכוח והעוצמה", סיפר לאחר מכן. מספר המיבצע, בשווא מומיח, הדיח חסר לנו רק רגל לבן לבניעה.

יש לי חצי נחמה בשכילי, ילדיי מספר המיבצע, לא רק אתוה לסני ממסר חודשים חותקי והוגם משם, מאותם כפי הדורים שבגולן - וגם הוא מבחה בכלם - לא אחר מאשר ממלא מקום ראש הממשלה בכבוד ובועצמו, שמעון פרס. בקשי הוא חלץ מירי הפרעים ומקשי כרח משם כל עוד גמסו כן.

■ ■ ■

האם מישוה נעצט ונשפטת האם פורע, ולי גם אחר, מאותם דרוים שבגולן, שמורמים במלכותם במגניע ומורמים עם אייכיי ישראל במתנן - גורס אל מעבר לבול?

מת לנו כי גליו על אורים - כשאנחנו עצמנו עושים צוים מחוק. אנחנו עצמנו שוכחים ש...חוק צדק - אבל גם מחוק אשר לפעמים למח.

